

СТЕЖИНКА — 2007

Музична вистава для дітей "Двері до Царства Щастя"

ЧОМУЧКА
ВЕДУЧИЙ
КИЦЬКА
ЗАЄЦЬ
ЛИСИЧКА
ЖАБЕНЯ
КАЧЕНЯ

ЧОМУЧКА: Привіт! А що ви усі тут робите? Чому вас так багато? І чому тут так гарно? У вас, що, якесь свято? І взагалі, хто мені відповість на усі мої питання?

(Чомучка співає пісеньку)

А чому трава росте,
Сонце світить, дощ іде,
І чому узимку сипле сніг?
Хто придумав горобців,
Крокодилів та слонів,
Пояснить, хоч трошечки мені!
Пояснить мені це, добрі люди!
Зрозуміти дуже хочу я,
Хто придумав це усе,
Що співає і росте,
Звідки небо, зорі і земля?
Хто тварин усіх створив,
Рибу плавати навчив,
І птахам дав різні голоси?
Хто включає в небі грім,
Хто зробив вогонь і дим
І веселку дивної краси?

(під час пісеньки з'являється Ведучий)

ВЕДУЧИЙ: Стоп. Перепочинь трошки. Я навіть не буду запитувати, хто ти і як тебе звать. Це зрозуміло, ти – Чомучка. А мене звать... А всі діти зібралися тут на свято "Стежинки". Вона запросила їх.

ЧОМУЧКА: Стежинка запросила на свято? Усіх цих дітей? А чому в цієї дівчинки таке смішне ім'я – Стежинка?

ВЕДУЧИЙ: Так називається дитячий християнський журнал. Цей журнал видається з 1991 року. Зараз він друкується російською, українською, німецькою, румунською, казахською та таджицькою мовами.

ЧОМУЧКА: Ого-го! А англійською?

ВЕДУЧИЙ: Поки що ні, але незабаром, може й друкуватиметься англійською.

ЧОМУЧКА: А французькою? А китайською?

ВЕДУЧИЙ: Годі, Чомучко, якщо я відповідатиму на усі твої запитання, наше свято ніколи не розпочнеться.

ЧОМУЧКА: Ну, то давайте розпочинати! Увага! Всі сюди! Всі сюди! Свято починається!
З усіх боків збігаються звірята – через лаштунки, із залу...

В цей святковий нині час
З привітанням йде до нас
Люба «Стежинка» — журнал для малят.
З нею помандруєш ти
У незвідані світи
По сторінках з нею радісно йти.
Вузька Стежинка запрошує вас,
Щоб в серденьках вогник любові не згас.
В ній поради знайдеш ти
Чистим серце зберегти,
В Царство Ісуса дорогу знайти.
І на крилах вітерець
По стежинці до сердець
Пісню дарує з ласкавих небес.

ЗАЄЦЬ: Що? Яке свято?

ЖАБЕНЯ: Ква? Ква-кваке-ке свято?

КИЦЬКА: Няв, мурр- мене візьміть.

КАЧЕНЯ: Кря-кря...я теж хочу на свято!

ЛИСИЧКА: А де? Де воно починається?

ВЕДМЕДИК: Не зрозумів, що тут відбувається? Чомучко, поясни нам будь ласка.

ПОЧЕМУЧКА: Зараз тут за кілька хвилин розпочнеться свято!

КИЦЬКА: Ой, мені здається, що воно вже розпочалось. Подивиться скільки в нас гостей!

КАЧЕНЯ: Треба з ними привітатися.

ЗВІРЯТА: ДОБРИДЕНЬ!

ЧОМУЧКА: Ні, не так. Ще раз!

ЗВІРЯТА: ДОБРИДЕНЬ!

ВЕДМЕДИК: Гості – це добре! Коли є гості, то буде щось смачненьке. Може, мед?

ЛИСИЧКА: Ой, Ведмедику, тобі аби тільки смачненьке.

ЗАЄЦЬ: Я, наприклад, знаю, що коли гості, то буде весело.

ЖАБЕНЯ: Ква-ква.. І цікаво!

КИЦЬКА: Це точно! Буде дуже цікаво. Бо це не просто свято, а свято дитячого журналу "Стежинка".

Каченя і Жабеня,
Лисеня і Зайченя
Киця пухнаста й Ведмедик малий.
До Стежинки в гості йдуть,
Друзів там собі знайдуть,
Хочеш, іди з нами разом мерщій!
Хочеш, іди з нами разом мерщій!
Друг у Стежиночки буде новий
В неї щось для тебе є
І цікаве, і смішне,
Різні історії й гарні пісні.

ВЕДМЕДИК: А що це за журнал? Я не чув про такий.

ЖАБЕНЯ: Мишко, ти все проспав у своєму барлогу!

КИЦЬКА: Ти ніколи не читав "Стежинку", няв?...

ЗАЄЦЬ: І ніколи не був на святі "Стежинки"?

ВЕДМЕДИК: (соромлячись) Ну, не читав...

КАЧЕНЯ: То зараз ти маєш нагоду побачити її, бо сьогодні "Стежинка" прийшла на це свято.

ВЕДМЕДИК: Прийшла? Як? Хіба у журналу є ноги?

ЧОМУЧКА: Який ти нетямущий, Ведмедику!

ЗАЄЦЬ: Послухайте, давайте ми пояснимо все Ведмедикові. Він ніколи не читав "Стежинку" і ніколи не був на святі "Стежинки"

КИЦЬКА: "Стежинка" – це дитячий християнський журнал.

ЖАБЕНЯ: Дуже гарний і цікавий! Ква...

ЛИСИЧКА: У ньому багато віршів, розповідей, пісеньок.

КИЦЬКА: В "Стежинці" є багато кросвордів, загадок. Ось відгадайте деякі з них.

Словом всесвіт Бог створив,

Землю щедро населив,

Цілих шість днів працював,

А у сьомий СПОЧИВАВ

ВЕДМЕДИК:

Бог створив зайців, слонів,

Бегемотів та котів,

Тигра, мавпочку та лева,

І людей – АДАМА Й ЄВУ

ЗАЄЦЬ:

В мене зуб заболів,

Я до лікаря ходив,

Там не плакав, не трусився,

Бо до Бога ПОМОЛИВСЯ

ЛИСИЦЯ:

А ми утрюх розповімо вам віршика про Стежинку.

Стежиночко, Стежинко,

Ти радість нам несеш,

Перлиночку-сльозинку

Знов з оченят зітреш.

ЖАБЕНЯ:

Ти кличеш всіх до неба

У вічний дім Христа,

Де сяє сонце правди

Й живе любов свята.

КАЧЕНЯ:

У світі є дороги,

У світі є шляхи,

Але ведеш до Бога,

Стежиночко, лиш ти.

ЧОМУЧКА: І ось сьогодні "Стежинка" тут. Я чую, вона йде сюди!

ПІСЕНЬКА СТЕЖИНКИ

Я знаю, Господь мій, що Ти мене чуєш,

Ти любиш мене, Ти знаєш мене.

І все, що живе, у Тобі торжествує
І славить Тебе, і славить Тебе.
Подяку від серця Тобі, мій Спаситель,
Дарую, мов квітку, тендітну й живу.
У небі чекаєш на мене, я знаю,
Тебе я кохаю, Тобою живу.

ЗВІРЯТА: Привіт, "Стежинко"

ЖАБЕНЯ: Квак ми раді тебе бачити, ква.

ВЕДМІДЬ: И я дуже радий познайомитися з тобою.

КИШКА: Поглянь, "Стежинко", скільки в тебе сьогодні гостей.

СТЕЖИНКА: Привіт, друзі! Я дуже рада бачити вас сьогодні в цьому залі. (звірятам) І вам я дуже рада.

І з тобою, Мишко, дуже рада познайомитися (вітається за руку)

ЧОМУЧКА: Стежинко, ти розповіси нам щось цікаве?

ЛИСИЧКА: А може ще й покажеш?

СТЕЖИНКА: І розповім, і покажу. Сьогодні ми з вами і з нашими гостями зробимо подорож. Ви би хотіли побувати в Царстві Знання, або в Царстві Творчості? А хто хоче потрапити до Царства Щастя?

Отже, запрошую вас у подорож...

(музика, Стежинка й Звірята, узявшись за руки, проходять уздовж всіх дверей, танцюють, на сцені залишається Таня)

ДВЕРІ ДО ЦАРСТВА ЩАСТЯ

Частина 1

Вступна пісня. Співають діти.

У світі багато шляхів та доріг,
Що ваблять та кличуть мене,
Але дуже хочу в житті я знайти
Той шлях, що до щастя веде.
І де та стежинка, вузенька й проста,
Вірніша й добріша за всіх,
Надійніша в світі, правдива й свята,
Що в'ється у мріях моїх?

На сцені з'являється Таня. Сідає за стіл, виймає з портфеля підручники.

Таня: Ось і минув ще один учбовий рік. Я вже у п'ятому класі. А ось і нові підручники... «Математика» (гортає сторінки). Які тут складні приклади та задачі! «Література». Які відомі поети та письменники! «Англійська мова». Цікаво, невже я зможу зрозуміти всі ці слова та тексти? А що важливіше — математика, література чи історія? У якій книзі можна знайти те, що найголовніше в житті?

Стежинка: Добридень, Таню!

Таня: Добридень, а хто ти?

Стежинка: Я Стежинка. Я хочу допомогти тобі знайти найголовніше в твоєму житті.

Таня: Допоможи мені швидше, Стежинко, бо я зовсім заплуталась. Наша вчителька Ольга Григорівна каже, що найголовніше — знання, освіта. Вчитель фізкультури каже, що здоров'я важливіше за все. Мама каже, що найголовніше знайти в собі хист та займатися улюбленою справою. А тато каже, що

найголовніше — мати гроші, а все інше можна купити. А бабуся вважає, що найголовніше — мати добре серце та допомагати бідним. Хто з них має рацію, скажи, Стежинко?

Стежинка: Подивись, Таню, перед тобою різні двері. Вони ведуть до різних царств. Люди намагаються знайти найголовніше в житті. Вони шукають щастя в усіх цих царствах, та лише в одному з них можна знайти справжнє щастя, знайти найголовніше в житті.

Таня: Як багато дверей! Можна заблукати.

Стежинка: Я допоможу тобі.

Таня: Я й сама бачу! Ось двері до ЦАРСТВА ЗНАННЯ. У цьому царстві я довідаюсь про все! І про те, що ж найважливіше.

Стежинка: Зачекай, не поспішай!

Таня: Дякую, я вже все зрозуміла й не потребую твоєї допомоги.

Таня заходить у двері «ЦАРСТВО ЗНАННЯ». Виходить сестричка-двійняшка в іншому одязі та в супроводі розумників. Пісня розумників:

Якщо хочеш мати розум в голові,

Книжечки читати корисно тобі.

Все, що чуєш, бачиш, в думках збережи,

Визубри напам'ять, в зошит запиши.

Знаємо, знаємо, знаємо:

Найважливіше — знання.

Розуму ще ми придбаємо,

Вчені тепер ти і я!

Стежинка: Ну, що, Таню, дізналася, що у світі найголовніше?

Таня: Так! Я багато чого довідалась. Наприклад, я знаю висоту найвищої гори, Джомолунгми, — 8848 метрів.

Розумниця: І довжину найдовшої ріки, Амазонки, — 7000 кілометрів.

Розумник 1: І назву найменшої тварини — мавпа-ігрунка.

Розумник 2: І вагу найбільшого ссавця — блакитного кита. Вона становить 150 тон.

Стежинка: Зачекайте, а що ж найголовніше?

Розумниця: Я знаю, скільки суконь в англійської королеви.

Розумник 1: А я знаю, скільки грошей має найбагатший мільярдер.

Стежинка: І це — найголовніше?

Таня: Я вважаю, що найголовніше — багато знати. Знання — це і є найголовніше.

Стежинка: Це дуже добре, що ти хочеш багато знати, але чи робить це тебе щасливою?

Таня: Так! Звісно так! Я так багато знаю. Я знаю більше, ніж усі відмінники в нашій школі.

Лунає музика. Таня сходить на п'єдестал пошани.

Стежинка: Ти вважаєш, що по праву зайняла перше місце на цьому п'єдесталі? Мені здається, що є люди, розумніші за тебе.

Таня (спускається на сходинку нижче): Так, є багато вчених, які розумніші за мене.

Стежинка: А хто з них найрозумніший?

Таня: Це важко визначити. Вчений-математик може не знати того, що знає біолог або історик.

Стежинка: А знаю Того, Хто володіє всіма знаннями всесвіту.

Таня: Хто це?

Стежинка: Це Бог. Це Ісус Христос.

Таня: Так... Але ж я людина, мені неможливо стати такою, як Ісус Христос... Але я можу спробувати! Я знаю шлях. Ось сюди, до ЦАРСТВА ЗДОРОВ'Я. Я стану суперлюдиною!

Стежинка: Зачекай, Таню!

Таня: Пробач, я поспішаю.

Входить у двері «Царство Здоров'я». Виходить в іншому одязі. Її супроводжують жителі «Царства Здоров'я»

Пісня.

Раз-два, три-чотири! Веселіш!

Швидко на гімнастику біжу.

Бо моє здоров'я — всього миліш,

Дуже я його бережу.

Я не буду хвилюватися,

Нервувати, перейматись,

Бо здоров'ячко моє

Найцінніше в світі є !

Стежинка: Ну, що, Таню, ти знайшла найголовніше в світі?

Таня: Так, найголовніше — здоров'я.

Віталік: Розклад дня: підйом о 7.00, гімнастика, прохолодний душ.

Кирило: На сніданок — геркулес, на обід — нічого смаженого, на вечерю — фрукти.

Ярослава: І гімнастика, гімнастика,

Усі хором: І ти житимеш до ста років!

Віталік: І будеш здоровою, як я .

Кирило: І стрункою, як я .

Ярослава: І гнучкою, як я!

Таня: Як приємно бути здоровою та енергійною!

Займає місце на п'єдесталі пошани.

Стежинка: Ти щаслива?

Таня: Так! Я дуже щаслива. Я житиму сто років!

Стежинка: А я хочу познайомити тебе з Тим, Хто дасть тобі вічне життя.

Таня: Вічне життя? Це неможливо. Навіть при дуже здоровому способі життя людина може прожити сто, максимум сто двадцять років.

Стежка: Бог обіцяв дати вічне життя тим, хто покладається на Ісуса Христа.

Таня: А як це можна зробити?

Стежинка: Бог створив небо та землю, людей, тварин, птахів. Він має владу над усім Своїм творінням. Він дав життя всьому існуючому й тримає все у своїй руці...

Таня: Бог — Творець... Десь тут я бачила двері у Царство Творчості.

Дякую, Стежинко, мені туди!

Стежинка: Зачекай, Таню...

Частина 2

Таня заходить у двері «Царство Творчості». Виходить у супроводі актора, художника, поета й музиканта.

Пісня

Мій таланти – найцінніший за все,

Мій таланти – наймиліший за все,

Мій таланти – ось що тішить мене,

Мов зоря, він палає та сяє.

Бережу та плекаю його

Підживляю та плещу його,
Все життя — володіння його,
Він мене над людьми підіймає.

Стежинка: Ну, що, ти знайшла щастя, Таню?

Таня: Так! Щастя — у творчості. Щастя — розкрити свої здібності й творити, творити, творити ...

Музикант: О! Як приємно взяти в руки скрипку та смичок! Як приємно, коли з-під смичка ллється музика.

Художник: Я підходжу до чистого полотна, беру пензлик... І відбувається диво! На полотні виростають дерева, з'являються хмари, застигають хвилі моря й птахи завмирають на льоту. Я творю...

Поет:

Я сиджу серед ночі,
Місяць в небі горить.
Моє серце так хоче
Тишу в вірші втілити.
Щоб лягла на сторінці
У мереживі слів.
Ось чому наодинці
Уночі я сидів.

Актор:

Вітаю вас, не аплодуйте. Досить!
Зал вже до зустрічі готовий, я це бачу.
У чеканні ти замер, о, мій глядачу!
І рампи світло викреслило постать.
Актор на сцені, музика лунає.
Дивіться, люди, я — Актор, я граю!
Сьогодні я — Отелло, завтра — Гамлет,
Юнак, жебрак, прислужник, раб, король —
Міняю знов життя я, змінюючи роль.
Народжуюсь на сцені і вмираю...
Так, я Актор! І жереб мій такий —
Прожити декілька разів на розсуд свій.

Таня піднімається на п'єдестал пошани.

Таня: Творчість — ось найвище щастя для людини. Живопис, поезія, музика, театр.

Стежинка: Творчість, безперечно- це чудово. Але тобі ніколи не вдихнути життя в полотно художника, ти не спроможна відтворити на музичному інструменті спів жайворонка та все багатство звуків, які створив Бог. Він — найвеличніший Творець, і я хочу, щоб ти Його знала.

Таня сходить з п'єдесталу

Таня: Так, я все це розумію! Але ж і я теж можу досягти чогось у своєму житті! Я теж можу володіти чимось незвичайним. Я спробую ще!

Прямує до дверей із написом «Царство Багатства».

Частина 3

З'являється Таня у «королівському» вбранні.

Лунає пісня:

Як приємно чути дзвін,

Дзвін монет золотий!
Моє серце тішить він,
Багатших, ніж я
Людей не знайти
На землі усій.
Як моє вбрання блищить,
І прикрас не злічить,
І вінець у перлах мій,
Багатших, ніж я
Людей не знайти
На землі усій!

Слуга (рачує на калькуляторі): Сто п'ятдесят мільйонів плюс два мільйони чотириста тридцять тисяч, плюс сімсот вісімдесят сім, плюс три мільйони вісімсот чотирнадцять...

Прислужниця (несе коробки з одягом): Ось тут нова сукня, і черевички, і капелюшок...

Офіціант (з тацею): Напої? Фрукти? Тістечка? Морозиво?

Таня сходить на п'єдестал.

Таня: Багатство – ось у чому щастя! Я спроможна все купити! Я маю стільки грошей!

Стежинка: Але є речі, які неможливо купити за гроші.

Таня: Що наприклад?

Стежинка: Дружбу, любов, вірність...

Таня: Ой-ой-ой! Можна уявити! Зі мною кожен захоче дружити, якщо я дам йому грошей. Всім потрібні гроші.

Стежинка: Ні, не всім.

Таня: Назви мені того, кому вони не потрібні.

Стежинка: Це Ісус Христос. Йому не потрібні твої гроші. Він володіє всіма багатствами світу. Твої гроші для Нього – жменька пороху.

Таня спускається з п'єдесталу.

Стежинка: Послухай-но, Таню, ось Двері у Царство Ісуса Христа. Ти можеш увійти туди. Він любить тебе й чекає на тебе.

Таня (підходить до дверей): Ісусе! Ось Тобі всі мої гроші, всі мої багатства, впусти мене в Своє Царство.
Двері не відчиняються.

Таня: Бачиш! Він мене не пускає. А ти кажеш, що Він любить мене.

Стежинка: Йому не потрібні твої гроші.

Таня: Я знаю, що я повинна зробити, щоб Він прийняв мене.

Біжить до дверей з написом «ЦАРСТВО ДОБРОЧИННОСТІ». Виходить, роздаючи свої багатства людям.

Людина 1: Врятуйте сліпого від голодної смерті...

Людина 2: Людоньки, вибачте, що я звертаюсь до вас...Допоможіть! Хто скільки може...Хата згоріла... сім'я велика...Допоможіть... хто скільки може...

Людина 3: Дядечки, тітоньки!!! Подайте бідному сиротині...

Людина 4: Дайте копійчку, нас десятеро у мамі... Татко покинув нас... Подайте, скільки кому не жалко.

Людина 5: Я їсти хочу, я пити хочу... Людоньки, дайте грошей...

Лунає пісня:

Завжди добрі я діла роблю,
Я свої багатства віддаю,
Ах, які ж мої чудові вчинки!

Доброчинність – ось що я люблю.

Всі погляньте, люди, на мене,

В світі хтось хіба добріший є?

Чи за мене знайдеться щиріший,

Чи ніжніший та миліший є?

Таня: Дивись, Стежинко, я віддала всі свої гроші, всі свої багатства! Бачиш, як радіють ці бідні люди!

Мені здається, я зрозуміла, у чому полягає щастя. Найголовніше – творити добрі справи, віддавати все, що маєш, людям. Тепер і Ісус мене буде хвалити. Тепер вже Він, безперечно, прийме мене в Своє Царство.

Підходить до дверей з написом «ЦАРСТВО ІСУСА ХРИСТА»

Таня: Ісусе! Впусти мене до Себе. Ти бачиш, як багато я зробила добрих справ. Відчини двері до Свого Царства!

Двері не відчиняються.

Таня (Стежинці): Бачиш, Він навіть знати мене не хоче. Але я покажу Йому, хто я!

Біжить до дверей з написом «ЦАРСТВО СЛАВИ». Виходить у супроводі шанувальників, кореспондентів. Вони фотографують Таню, підносять квіти, беруть інтерв'ю.

Людина 1: Пропустіть мене, Таня — це мій кумир!!!

Людина 2: Дозвольте інтерв'ю для газети «Ком'юнікейшен»

Людина 3: Таня, це тобі подарунок від шанувальників...

Людина 4: Дозвольте фото на згадку...

Людина 5: Декілька слів для журналу «Малятко»

Людина 1: Автограф мені, автограф, дайте автограф!!!

Лунає пісня:

Слава, слава лиш мені!

Варта я овацій пишних

Квітів гарних та розкішних.

Мене знають всі,

Мене люблять всі.

Слава, слава лиш мені!

Слава, слава лиш мені!

Я приймаю подарунки,

Компліменти та цілунки,

І від себе я в захваті сама,

Слава, слава лиш мені!

Таня (приймає квіти, дає автографи): Ах, дякую! Ой, не варто подяки. Ах, отримайте автограф.

Стежинка: Ти щаслива, Таню?

Таня: Так, звісно! Ах, дякую! Ой, будь ласка! Слава трохи втомлює, але це так приємно. Мене впізнають на вулиці, мені пишуть листи, дарують дарунки. Ах, спасибі! Ой, будь ласка! Про мене знає весь світ.

Стежинка: Ти в цьому впевнена?

Таня: Ну, може, не весь світ, але дуже багато людей знають про мене. Численні газети, журнали писали про мене. Мене показували по телевізору.

Стежинка: Газети, журнали... А ти читала коли-небудь газети, які були надруковані п'ятдесят років тому?

Таня: Ні, навіщо мені це?

Стежинка: Ці газети теж писали про відомих людей. Ти знаєш що-небудь про них?

Таня: Ні... А чому ти про це питаєш?

Стежинка: Людська слава короткочасна. Промине кілька десятків років, і люди забудуть про тебе.

Таня: А, може, хтось згадає про мене...

Стежинка: Можливо... Люди іноді згадують імена знаменитостей. Але я знаю одне ім'я, яке час не спроможний стерти.

Таня: Це Ісус Христос?

Стежинка: Так.

Таня: Розкажи мені про Нього, Стежинко...

Частина 4

Стежинка: Ісус Христос – вічний Бог. Він був завжди, навіть до створення Всесвіту. Він був, коли ще не було нічого: ані часу, ані планет, ані зірок.

Таня: Я не можу цього збагнути. Де ж Він був, якщо нічого не було?

Стежинка: Це дійсно важко зрозуміти. Бог – Дух, і Він не потребує місця для існування. Бог створив землю, щоб люди жили на ній. Він створив її чудовою й дав людині все необхідне для щасливого життя. Він, як люблячий Батько, хотів, щоб люди слухалися Його, як діти, щоб вони жили за справедливими Його законами. Але люди не послухалися Бога.

Таня: Я знаю, я читала про Адама та Єву, як вони порушили єдину заборону Бога.

Стежинка: Так, вони не послухали Бога, і в світ прийшло зло. Непослух Богові – це гріх. А за законами Божими кожний гріх має бути покараний. І покарання за гріх – смерть.

Таня: Смерть? Але ж люди не вмирають одразу, як згрішать.

Стежинка: Це смерть духовна – вічна розлука з Богом.

Таня: Виходить, якщо я грішу, я ніколи не зможу побачити Бога? Виходить, я ніколи не потраплю у Царство Ісуса Христа?.. Він не взяв мої гроші, Йому не потрібні ані мої добрі вчинки, ні моя слава, ні мої знання... Вічна розлука з Богом... Але ж ти сказала, що Він любить мене та чекає на мене?

Стежинка: Так, Бог дуже любить тебе. Він любить усіх людей. І Він не хоче навіки розлучатися зі своїм творінням. І тому дві тисячі років тому на землю прийшов Христос. Він народився маленькою дитиною у Віфлеємі. Він ріс, як ти, Він вчився ходити, розмовляти. Але Він був не звичайною дитиною.

Таня: А чим відрізнявся Він від інших людей?

Стежинка: Кожна людина в своєму житті буває неслухняною Богові. У житті кожного є гріх: брехня, заздрість, пихатість. Тільки Ісус був безгрішний, тому що Він – Бог.

Таня: А для чого Він прийшов на землю?

Стежинка: Отець Небесний послав Його, щоб Він поніс покарання.

Таня: Покарання? За що? Але ти сказала, що Він був безгрішний!

Стежинка: Бог вирішив покарати Свого Сина Ісуса замість людей, які згрішили. Він вмер на хресті замість грішників.

Таня: Він помер...

Стежинка: Але смерть не мала влади над Ним! На третій день Ісус воскрес, і зараз Він у своїм Небеснім Царстві. І Він чекає там на всіх, хто вірить Йому.

Таня: Усіх? Незалежно від їхніх заслуг? Тепер я зрозуміла, чому двері в Царство Ісуса Христа не відчинялися мені.

Підходить до дверей "ЦАРСТВО ІСУСА ХРИСТА".

Таня: Дорогий Ісусе! У моєму житті теж був гріх – я була неслухняною батькам та Тобі. Я вважала себе кращою за інших, але Ти любиш усіх людей. Пробач мені. Я знаю, що тільки в Твоєму Царстві я буду справді щасливою. Я хочу, щоб Ти був моїм Господом!

Двері відчиняються. Таня входить туди. Лунає пісня.

Стежинка:

Ти щастя своє знайдеш в царстві Христа,

В молитві коліна схили,

Він двері відчинить тобі в небеса,

Ти ж серце своє відчини.

Із дверей "ЦАРСТВО ІСУСА ХРИСТА" виходить Таня. Відчиняються двері всіх царств. Із дверей виходять діти.

"Знання"

Я вдячний Тобі, що Ти мене створив,

Що розум мені дарував,

І Всесвіту тайни Свої Ти відкрив,

І землю у спадщину дав.

"Здоров'я", "Талант"

Ти дав мені очі, щоб бачити світ,

І руки, добро щоб чинить,

Дав хист і талант Ти мені з юних літ,

Щоб славить Тебе і хвалить.

"Багатство", "Доброчинність"

У Тебе в руках всі багатства землі.

Ти ними мене наділив.

Дав в серце любов, і надію, і мир,

І правді мене Ти навчив.